

מ"ת 14348/02/14 - מדינת ישראל נגד מורד אבו חאק

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 14348-02-14 מדינת ישראל נ' אבו חאק(עציר)
תיק חיצוני: 0601-02014-0015_

בפני	כב' השופט ירון מינטקביץ
המבקשת	מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות ירושלים
נגד	
המשיבה	מורד אבו חאק ע"י עו"ד אוסאמה חלבי

החלטה

בתיק זה נדונה לפני בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים, אשר המבקשת ניהלה באופן לא הולם:

כתב האשום והבקשה הוגשו ביום 7.2.14. לבקשת ב"כ הנאשם, נדחה הדין לשם העתקת חומר החקירה ולימודו, ליום 12.2.14.

בדין אשר נקבע לשמיעת הבקשה, יום 12.2.14, הוגש לעיוני תיק החקירה, אך הוצא ממנו חומר מהותי, הכולל תמלילי האזנות הסתר ודו"חות העיקוב. חומר זה גם לא הועמד לעיון ב"כ המשיב קודם לדין. ב"כ המבקשת הסכים כי החלטה שתקבל על בסיס החומר שבתיק. בשל היקף החומר ועומס הדיונים (וגם בשל הקושי להבין מב"כ המבקשת מהו החומר עליו אני יכול להסתמך) דחיתי התיק לעיון ומתן החלטה ליום 16.2.14.

למחרת הדין, ביום 13.2.14 הוגשה בקשה מטעם המבקשת להעמיד לעיוני את חומר הראיות הנוסף. רק בדין ביום 16.2.14, בו הייתי אמור לתת החלטה בבקשה, הועמד לעיוני מלוא החומר.

לנוכח התקלות הוריתי למבקשת להגיב מדוע עלי להמנע מהשתת הוצאות.

הסברה של המאשימה לתקלה היה, כי חומר החקירה הוצא מהתיק לצורך קיום ישיבה בענין תעודת החסיון. עוד נטען, כי הבקשה להצגת החומר הנוסף הוגשה לי באולם ביום 12.2.14 בשעה 12:00 על ידי נציגת המבקשת.

לא ניתן לקבל הסברה של המאשימה. החומר אשר נוסף לתיק הוא תמלילי האזנות סתר ודו"חות עיקוב. מדובר בחומר גלוי, אשר כשגרה אינו נחסה, ולא היתה כל מניעה כי יועמד לעיון ב"כ הנאשמים ובית המשפט, בעת הדין, במקביל לטיפול בתעודת החסיון. ככל שלמבקשת היתה התלבטות בשאלת גילוי החומר, היה עליה לקיים ישיבת החסיונות קודם לדין לפני ולא אחריו. מיותר לומר, כי על המבקשת להתאים עצמה ללוח הזמנים של בית המשפט ולא ההיפך. במיוחד כאשר מדובר במשיב עצור וניתנו למבקשת שלושה ימי עבודה מלאים (מיום ראשון, 9.2.14 ועד יום שלישי, 11.2.14), על מנת לקיים הישיבה.

באשר לטענה כי הבקשה להציג החומר הנוסף הוגשה ביום 12.2.14: התאריך הכתוב על הבקשה הוא יום 13.2.14. חותמת ה"נתקבל" עליה היא מיום 13.2.14 וגם בדיקה במערכת נט המשפט מלמדת, כי הבקשה הוגשה ביום 13.2.14 בשעה 11:31. לא זכור לי כי הבקשה נמסרה לי ישירות באולמי על ידי נציגה של לשכת התביעות ביום 12.2.14 בשעה 12:00 - והדבר גם אינו מתישב עם התאריך הכתוב על הבקשה. או חותמת ה"נתקבל". הענין אף אינו מתישב עם סדרי הדין המקובלים. בקשות יש להגיש במזכירות בית המשפט ולא למסור אותן לשופט ביד, בין דיונים. גם בהנחה שנציגה של המבקשת פנתה ישירות עם הבקשה, סביר להניח כי הנחיתי אותה להגיש הבקשה במזכירות באופן המקובל, מבלי לדון בה.

שורה אחרונה היא, כי התנהלות המבקשת גרמה לכך שנאלצתי לקיים שני דיונים לענין הראיות בבקשה אחת, ולאחר שכתבתי החלטה בענין הראיות, נאלצתי לכתבה מחדש בשל החומר הנוסף שהוגש לי באיחור. הדבר גרם לבזבוז זמן שיפוטי יקר ללא כל הצדקה.

לאור זאת מחייב המבקשת לשלם הוצאות בסך 1,000 ש"ח לאוצר המדינה עד ליום 1.4.14. אני ער לכך שלכאורה מדובר בהעברת הכסף מכיס אחד של הקופה הציבורית לכיס אחר, אך יש בכך לבטא מורת הרוח מהתנהלות המבקשת.

להודיע.

ניתנה היום, כ"א אדר תשע"ד, 21 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.